625

15.02.2018 № /ІПК/15-32-12-01-14

Податкова консультація

Головне управління ДФС в Одеській області розглянуло запит про надання податкової консультації щодо застосування податкової різниці, передбаченої п.п.140.5.4 п.140.5 ст.140 Податкового кодексу України у редакції, чинній з 01.01.2018 (далі – Кодекс), та керуючись ст.52 Кодексу повідомляє наступне.

Відповідно до пп. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток є: прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього Кодексу.

Податкові різниці, що виникають при здійсненні фінансових операцій, на які збільшується фінансовий результат податкового (звітного) періоду визначено п.140.5 ст.140 Кодексу.

Зокрема, п.п.140.5.4 п.140.5 ст.140 Кодексу передбачено збільшення фінансового результату до оподаткування податком на прибуток на суму 30 відсотків вартості товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг (крім операцій, зазначених у пункті 140.2 та підпункті 140.5.6 пункту 140.5 статті 140 Кодексу, та операцій, визнаних контрольованими відповідно до статті 39 Кодексу), придбаних у нерезидентів (у тому числі пов'язаних осіб - нерезидентів), зареєстрованих у державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 Кодексу.

Операції з постачання контрагентом Вашого підприємства «Eskaro AS», як резидента Республіки Естонія, можуть бути підставою для застосування вищевказаної податкової різниці починаючи з 1 січня 2018 року оскільки Республіка Естонія входить до «Переліку держав (територій), які відповідають критеріям, установленим підпунктом 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 Податкового кодексу України», затвердженого постановою КМУ від 27 грудня 2017 р. N 1045 «Про затвердження переліку держав (територій), які відповідають критеріям, установленим підпунктом 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 Податкового кодексу України, та визнання таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. N 977».

При цьому, вимоги пп. 140.5.4 п. 140.5 ст. 140 Кодексу можуть не застосовуватися платником податку, якщо операція є контрольованою згідно зі ст. 39 Кодексу, або операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податку за цінами, визначеними за

принципом "витягнутої руки" відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту.

Відповідно до підпункту 39.2.1.7 п.п.39.1.7 п.39.1 ст.39 Кодексу вартісними критеріями для визнання операцій контрольованими є отримання платниками податків доходу, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, у розмірі, що перевищує 150 млн. за рік (за вирахуванням непрямих податків) та здійснення з нерезидентом операцій за відповідний податковий рік обсягом, що перевищує 10 млн.грн.

Отже, оскільки вартісні критерії контрольованих операцій встановлені в розрахунку на рік, якщо витрати на придбання товарів (робіт, послуг) у нерезидента підтверджується за цінами, визначеними за принципом "витягнутої руки" відповідно до процедури, встановленої ст. 39 Кодексу, то платник має право не коригувати фінансовий результат до оподаткування відповідно до пп. 140.5.4 п. 140.5 ст. 140 Кодексу лише за підсумками звітного року.

При цьому такий платник коригує фінансовий результат до оподаткування у податковій звітності за підсумками звітних періодів такого звітного року (І кв., півріччя, 9 місяців) на суму 30 відсотків вартості товарів, придбаних у нерезидента.

Платники податків, які у звітному році здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 жовтня року, що настає за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису (п.п.39.4.2 п.39.4 ст.39 Податкового кодексу), тобто звітним періодом по контрольованих операціях є календарний рік.

Відповідно до п.п.39.4.3 п.39.4 ст.39 Податкового кодексу платники податків, що здійснюють контрольовані операції, повинні складати та зберігати документацію з трансфертного ціноутворення за кожний звітний період.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, має право надати запит платнику податків на надання документації щодо контрольованих операцій не раніше 1 жовтня року, що настає за календарним роком, в якому таку контрольовану операцію (операції) було здійснено (п.п.39.4.4, 39.4.5 п.39.4 ст.39 Податкового кодексу).

Отже, платники податків, які здійснювали контрольовані операції протягом року, повинні подати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 жовтня року, що настає за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису. Право центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, на отримання від платника податків

документації з трансфертного ціноутворення виникає після 1 жовтня року, що настає за календарним роком, в якому таку контрольовану операцію (операції) було здійснено.

Відповідно до п.52.2 ст.52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.